

- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle powyższego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie temu, aby wymóg dostosowania czasu wygaśnięcia koncesji stanowił odpowiednie uzasadnienie dla krótszego w porównaniu z koncesjami przyznanymi w przeszłości, czasu trwania koncesji objętych przetargiem?
- 3) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle powyższego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie dla wprowadzenia obowiązku nieodpłatnego zbycia użytkowania środków materialnych i niematerialnych majątku, które tworzą sieć zarządzania grami i ich przyjmowania w wypadku zakończenia działalności, z powodu upływu końcowego terminu ważności koncesji lub z powodu decyzji o jej wygaśnięciu lub odebraniu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione
(Włochy) w dniu 25 kwietnia 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Giuseppemu Proi**

(Sprawa C-214/14)

(2014/C 292/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strona w postępowaniu głównym

Giuseppe Proia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10 należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie ogłoszeniu przetargu na koncesje o czasie trwania krótszym od koncesji przyznanym w przeszłości, jeżeli wspomniany przetarg został ogłoszony rzekomo w celu usunięcia konsekwencji wynikających z bezprawnego wykluczenia pewnej liczby operatorów z wcześniejszych przetargów?
- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle powyższego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie temu, aby wymóg dostosowania czasu wygaśnięcia koncesji stanowił odpowiednie uzasadnienie dla krótszego w porównaniu z koncesjami przyznanymi w przeszłości, czasu trwania koncesji objętych przetargiem?
- 3) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle powyższego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie dla wprowadzenia obowiązku nieodpłatnego zbycia użytkowania środków materialnych i niematerialnych majątku, które tworzą sieć zarządzania grami i ich przyjmowania w wypadku zakończenia działalności, z powodu upływu końcowego terminu ważności koncesji lub z powodu decyzji o jej wygaśnięciu lub odebraniu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia
(Rumunia) w dniu 26 maja 2014 r. – Eugenia Florescu i in. przeciwko Casa Județeană de Pensii Sibiu
i in.**

(Sprawa C-258/14)

(2014/C 292/18)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Alba Iulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eugenia Florescu, Ioan Poiană, Cosmina Diaconu (w charakterze spadkobiercy Mircea Bădilă), Anca Vidrighin (w charakterze spadkobiercy Mircea Bădilă) et Eugenia Elena Bădilă (w charakterze spadkobiercy Mircea Bădilă)

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Casa Județeană de Pensii Sibiu, Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Państwo Rumuńskie reprezentowane przez Ministerul Finanțelor Publice, i Ministerul Finanțelor Publice, reprezentowane przez D.G.F.P. Sibiu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy Protokół ustaleń taki jak z dnia 23 czerwca 2009 r. zawarty między Wspólnotą Europejską a Rumunią, opublikowany w Monitorul Oficial nr 455 z dnia 1 lipca 2009 r., może być uznany za prawomocny akt, decyzję, komunikat itd. w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości (wyroki: z dnia 3 lutego 1976 r. w sprawie 59/75 Flavia Manghera i z dnia 20 marca 1997 r. w sprawie C-57/95 Franța/Komisja) i może być skierowany do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej celem wykładni?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej: Czy Protokół ustaleń pomiędzy Wspólnotą Europejską a Rumunią z dnia 23 czerwca 2009 r., opublikowany w Monitorul Oficial nr 455 z dnia 1 lipca 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w celu złagodzenia skutków kryzysu gospodarczego poprzez obniżenie wydatków personalnych Komisja Europejska może zgodnie z prawem zażądać uchwalenia ustawy krajowej, w drodze której cofnięte zostaje uzyskane w wyniku opłacania składek przez ponad 30 lat prawo danej osoby do pobierania emerytury, ustanowionej ustawowo i pobieranej przed tą ustawą, ze względu na to, że osoba ta pobiera wynagrodzenie za działalność świadczoną na podstawie umowy o pracę, różniącą się od tej, z tytułu której pobiera emeryturę?
- 3) Czy Protokół ustaleń pomiędzy Wspólnotą Europejską a Rumunią z dnia 23 czerwca 2009 r. należy interpretować w ten sposób, że w celu złagodzenia skutków kryzysu gospodarczego Komisja Europejska może zgodnie z prawem zażądać uchwalenia ustawy krajowej, w drodze której zostaje cofnięte w całości i bezterminowo uzyskane w wyniku opłacania składek przez ponad 30 lat prawo danej osoby do pobierania emerytury, ustanowionej ustawowo i pobieranej przed tą ustawą, ze względu na to, że osoba ta pobiera wynagrodzenie za działalność świadczoną na podstawie umowy o pracę, różniącą się od tej, z tytułu której pobiera emeryturę?
- 4) Czy protokół w całości a w szczególności jego pkt 5 lit. d), dotyczący reorganizacji i poprawy skuteczności administracji publicznej, należy interpretować w ten sposób, że w celu złagodzenia kryzysu gospodarczego Komisja Europejska zgodnie z prawem zażądała uchwalenia ustawy krajowej, która wprowadza zakaz łączenia emerytury z wynagrodzeniem za pracę dla emerytowanych urzędników instytucji publicznych?
- 5) Czy art. 17, 20, 21 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), art. 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zasadę pewności prawa usankcjonowaną w prawie wspólnotowym i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej można interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie normie takiej jak art. 21 ust. 2 ustawy nr 554/2004, która przewiduje w wypadku naruszenia zasady pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej możliwość wznowienia postępowania w przedmiocie krajowych orzeczeń wydanych wyłącznie w ramach postępowania sądowniczo-administracyjnego i która nie pozwala na wznowienie postępowania w przedmiocie krajowych orzeczeń sądowych wydanych w innych postępowaniach (w dziedzinach prawa cywilnego, karnego i handlowego) w przypadku naruszenia tej zasady pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej przez te orzeczenia?
- 6) Czy art. 6 TUE stoi na przeszkodzie uregulowaniu w państwie członkowskim, które uzależnia wypłatę emerytury sędziów zawodowych, opartej na opłacaniu przez nich składek przez ponad 30 lat służby w sądownictwie, od rozwiązania ich umowy o pracę w zakresie nauczania akademickiego w dziedzinie prawa?

- 7) Czy art. 6 TUE, art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie uregulowaniu, które pozbawia uprawnionego jego prawa do emerytury, chociaż jest ona oparta na opłacaniu składek przez ponad 30 lat, podczas gdy z tytułu działalności akademickiej sędziowie odrębnie opłacali i nadal opłacają składki emerytalne?
- 8) Czy art. 6 TUE oraz przepisy art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78⁽¹⁾ w sprawie równego traktowania osób niezależnie od rasy i pochodzenia etnicznego i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej sprzeciwiają się wyrokowi wydanemu przez trybunał konstytucyjny państwa członkowskiego, który w ramach kontroli zgodności ustawy z konstytucją stanowi, że prawo łączenia emerytury z wynagrodzeniem za pracę przysługuje tylko osobom mianowanym, wykluczając tym samym z tego prawa sędziów zawodowych, którym odmawia się pobierania emerytury opartej na osobistym opłacaniu składek przez ponad 30 lat ze względu na fakt, iż kontynuowali oni działalność dydaktyczną w nauczaniu akademickim w dziedzinie prawa?
- 9) Czy art. 6 TUE i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie uregulowaniu, które uzależnia bezterminowo wypłatę emerytury sędziowskiej, opartej na opłacaniu składek przez ponad 30 lat, od zaprzestania działalności akademickiej?
- 10) Czy art. 6 TUE i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie uregulowaniu, które narusza słuszną równowagę, którą należy zachować między ochroną własności osobistej i wymogami interesu publicznego, pozbawiając emerytury sędziowskiej tylko pewną określoną kategorię osób ze względu na to, że prowadzą działalność akademicką?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău
(Rumunia) w dniu 30 maja 2014 r. – Județul Neamț przeciwko Ministerul Dezvoltării Regionale și
Administrației Publice**

(Sprawa C-260/14)

(2014/C 292/19)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Bacău

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Județul Neamț

Strona pozwana: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy niezachowanie przez instytucję zamawiającą, która korzysta z subwencji z funduszy strukturalnych, przepisów dotyczących udzielania zamówienia publicznego o szacunkowej wartości niższej niż próg przewidziany w art. 7 lit. a) dyrektywy [2004/18/WE]⁽¹⁾, w związku z udzieleniem zamówienia na realizację subwencionowanych działań stanowi „nieprawidłowość” (w języku rumuńskim „abatere”) w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2988/1995⁽²⁾, czy „nieprawidłowość” (w języku rumuńskim „neregularitate”) w rozumieniu art. [2] pkt 7 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006⁽³⁾?